

РЕШЕНИЕ

№ 326

гр. Варна, 16.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
мл.с. Симона Р. Донева

при участието на секретаря Галина Г. Славова
като разгледа докладваното от мл.с. Симона Р. Донева Въззивно гражданско дело № 20223100500177 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 ГПК.

Образувано е по **въззивна жалба с вх. № 44010 от 12.11.2021 г.**, депозирана от община Варна, чрез юрк. Д.С., срещу решение № 1403 от 20.10.2021 г., постановено по гр. д. № 10422/2020 г. по описа на Районен съд – Варна, с което е отхвърлен предявения от жалбоподателя иск срещу „Спекто“ ЕООД за приемане за установено между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от **1333.58 лева**, представляваща извършени разходи по премахване на преместваем обект – модулен павилион за бижутерия с площ от 21 кв. м., разположен за периода от 2013 г. до 2015 г. в имот с идентификатор № 10135.1506.35, към ул. „Бачо Киро“, гр. Варна, в изпълнение на заповед № 38 от 31.01.2019 г. на Кмета на район „Одесос“, община Варна, съгласно НРППО, сумата от **118.17 лева**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 20.01.2019 г. до 4.12.2019 г., на основание чл. 422, ал. 1, вр. с чл. 415, ал. 1 ГПК, за които суми е издадена заповед за незабавно изпълнение за парично задължение № 13 от 7.01.2020 г., постановена по ч. гр. д. № 20903/2019 г. по описа на Районен съд – Варна.

В депозираната въззивна жалба се излагат доводи за неправилност на първоинстанционното решение, поради постановяването му при нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Сочи, че на 15.01.2018 г. е бил извършен оглед на място и преглед на документите за преместваемия обект – модулен павилион за бижутерия, собственост на „Спекто“ ЕООД. Същият бил

разположен в недвижими имот, който бил общинска собственост. За поставянето на преместваемия обект било издадено разрешение № 8 от 22.03.2013 г. за срока от 1.04.2013 г. до 31.12.2015 г., като от 2016 г. до момента е нямало валидно разрешение за поставянето му. Твърди, че за нарушението бил съставен Констативен акт № 3 от 15.01.2018 г., който е подписан и от страна на управителя на дружеството. Спрямо акта не е постъпило възражение. Сочи, че на основание чл. 54 а, ал. 1 ЗУТ и чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 7 от НРППО е било наредено в срок от 14 дни да бъде премахнат обекта. Издадена е заповед № 38 от 31.01.2018 г. от кмета на район „Одесос“, гр. Варна по чл. 57а, ал. 3 ЗУТ за премахване на преместваемия обект, която била връчена на управителя на дружеството на 31.01.2018 г. Излага доводи, че спрямо същата заповед не било подадено възражение.

Позовавайки се на решение № 783 от 23.04.2012 г., постановено по гр. д. № 359/2012 г. по описа на Окръжен съд – Варна, счита за ирелевантно чия е собствеността на бетоновата основа и имало ли е такава, доколкото е постановено възстановяване на терена в първоначалния му вид. Твърди, че поради липсата на доброволно изпълнение на задължението за премахване на обекта на 15.03.2018 г. се е пристъпило към принудително изпълнение, на основание чл. 70, ал. 7 от НРППО. Сочи, че във връзка с премахването на обекта, община Варна е направила разходи в общ размер на 1333,58 лева с ДДС. Твърди, че законната лихва върху главницата за периода от 20.01.2019 г. до 4.09.2019 г. възлиза на 118.17 лева.

Оспорва извода на първоинстанционния съд за недоказаност на исковата претенция по основание и размер. Сочи, че с протокол от 31.07.2018 г. общината е възложила на дружеството изпълнител – премахването на обекта. Позовавайки се на решение № 1499 от 29.10.2021 г., постановено по гр. д. № 5147/2021 г. описа на Районен съд – Варна, счита, че реално са осъществени възложените дейности по премахването на обекта.

Моли за отмяна на решението, както и за уважаване на предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 263 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от страна на „Спекто“ ЕООД, чрез адв. Ц.А.. В същия се излагат доводи за неоснователността на въззивната жалба, депозирана от насрещната страна. Сочи, че в първоинстанционното производство не е доказано, че обектът е преместваем. За доказано намира възражението си, че община Варна е задължена да премахне бетоновата настилка, цокъл и стълби. Позовавайки се на свидетелските показания на свид. Б. намира, че множество павилиони било поставени върху една обща бетонова основа, която била изградена от община Варна. Счита, че от свидетелските показания на свид. Няколов се установявало, че павилионът бил премахнат от собственика в предоставения срок, което било констатирано и с протокол.

За правилен намира извода на първоинстанционния съд за трайната прикрепеност на бетоновата основа към земята. От заключението по допуснатата съдебно-техническа експертиза счита за установено, че предвид начина на изграждане на павилионите, отделянето им от земята възпрепятства възможността да бъдат използвани на друго място.

В допълнение на горното се позовава и на разрешението, дадено в производството по в. гр. д. № 2386/2021 г. по описа на Окръжен съд – Варна, което е постановено за съседен павилион.

На следващо място, излага доводи и за недоказаността на иска и по повод на претендирания размер. Счита, че от заключението по допуснатата съдебно-техническа експертиза се установява, че претендираната сума многократно надвишава реалните разходи за разбиване, товарене и извозване на строителните отпадъци, сторени по повод на бетоновата основа.

Моли за потвърждаване на решението. Претендира разноски.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, въззивникът община Варна, редовно призована, не изпраща представител.

В о. с. з., процесуалният представител на въззиваемата страна моли първоинстанционното решение да бъде потвърдено. Претендира заплащането на адвокатско възнаграждение.

За да се произнесе по спора, съставът на Окръжен съд-Варна съобрази следното:

Производството по гр. д. № 10422/2020 г. по описа на Районен съд – Варна, е образувано по предявения от жалбоподателя иск срещу „Спекто“ ЕООД за приемане за установено между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от 1333.58 лева, представляваща извършени разходи по премахване на преместваем обект – модулен павилион за бижутерия с площ от 21 кв. м., разположен за периода от 2013 г. до 2015 г. в имот с идентификатор № 10135.1506.35, към ул. „Бачо Киро“, гр. Варна, в изпълнение на заповед № 38 от 31.01.2019 г. на Кмета на район „Одесос“, община Варна, съгласно НРППО, сумата от 118.17 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 20.01.2019 г. до 4.12.2019 г., на основание чл. 422, ал. 1, вр. с чл. 415, ал. 1 ГПК, за които суми е издадена заповед за незабавно изпълнение за парично задължение № 13 от 7.01.2020 г., постановена по ч. гр. д. № 20903/2019 г. по описа на Районен съд – Варна.

В исковата молба се излагат доводи, че ищецът при извършена проверка от негови служители, установил, че „Спекто“ ЕООД без разрешение е поставил преместваем обект – модулен павилион за бижутерия, разположен върху общински терен, представляващ имот с идентификатор 10135.1506.35. Сочи, че за проверката е съставен констативен акт № 3 от 15.01.2018 г., като въз основа на същия е издадена и заповед № 38 от 31.01.2018 г. на кмета на район „Одесос“ за премахване на павилиона и възстановяване на терена в първоначалния му вид. Твърди, че обектът е премахнат от ищеца за сметка на дружеството, за което ищецът генерирал разходи от 1333.58 лева с ДДС, за разбиване основа, вкл. покритие, замазка, бетонна армирана или неармирана основа - 629.97 лв. без ДДС; натоварване, транспортиране и разтоварване на строителни отпадъци до терен за рекултивация и/или фирма, притежаваща разрешение за дейности с отпадъци от РИОСВ - Варна - 481.35 лв. без ДДС или общо 1111.32 лв. без ДДС. Намира за дължима и законна лихва за забава от датата на поканата – 4.12.2019 г. Моли за уважаване на исковете по чл. 422, ал. 1 ГПК.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран писмен отговор на исковата молба от ответника “Спекто“ ЕООД, чрез адв. Ц.А., в който се оспорват предявените искове по основание и размер. Излага доводи, че Заповед № 38 от 31.01.2018 г. не му е връчвана. Сочи, че павилионът е изграден върху бетонова площадка, не представлявал преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал.1 ЗУТ, от където извежда доводи, че подлежи и на премахване по реда на чл. 57а ЗУТ. Твърди, че е наемател на обекта, който бил собственост на ищеца. Сочи, че павилионът подлежи на премахване на основание – чл. 225, ал. 2, вр. с чл. 225а, ал.1 ЗУТ. Моли за отхвърляне на исквете.

Съставът на Варненския окръжен съд, въз основа на твърденията и възразенията на страните, с оглед събраните по делото доказателства и по вътрешно убеждение, формира следните фактически изводи:

Не е спорно по делото и от събраните доказателства се установява, че ПИ с идентификатор № 10135.1506.35, е частна общинска собственост, съобразно представения АЧОС № 7517 от 13.06.2013 г. Безспорно е поставянето на преместваем обект за търговия – павилион за бижутерия с площ от 21 кв. м. върху същия ПИ, находящ се в гр. Варна, ул. Бачо Киро № 1, по силата на издадено разрешение за поставяне № 8/5/22.03.2013 г. за периода до 31.12.2015 г. /л. 131 от делото на ВРС/.

В производството е представена Заповед № 38 от 31.01.2018 г. на кмета на Район „Одесос“, с която е наредено в срок от 14 дни да бъде премахнат павилион за бижутерия с площ 21 кв. м., разположен в имот с идентификатор 10135.1506.35, както и да бъде възстановен терена в първоначалното му състояние. В съдържанието на същата са указани и последиците от липсата на доброволно изпълнение, а именно: пристъпването към принудително изпълнение съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 7 НРППО на Общинския съвет-гр. Варна.

От съдържанието на Констативен протокол от 28.02.2018 г., се установява, че след извършена проверка на място, комисията е констатирала, че конструкцията на павилиона е премахната, като не са премахнати бетонната настилка, върху която е бил поставен павилиона, цокъла и стълбите откъм ул. „Бачо Киро“.

От приложения договор рег. № Д16000782ВН от 13.06.2016 г., сключен между община Варна, като възложител и „Поли Йорд“ ЕООД като изпълнител, е видно, че същият касае дейности по премахване на преместваеми обекти за търговия.

Впоследствие, с възлагателно писмо от 15.03.2018 г., на „Поли Йорд“ ЕООД е възложено изпълнението на заповеди за премахване на преместваеми обекти, сред които е и заповедта за премахване на процесния обект.

Видно от Протокол за установяване завършването и заплащането на натурални видове строителни и монтажни работи /л. 14 от делото на ВРС/, подписан от представители на Дирекция УСКОР към община Варна и управителя на „Поли Йорд“ ЕООД, е извършено разбиване на основа вкл. покритие, замазка, бетонна армирана или неармирана основа от 3.30 куб. м. на стойност 629.97 лева и натоварване, транспортиране и разтоварване на строителни отпадъци до терен за рекултивация и/или фирма, притежаваща разрешение за дейности със строителни отпадъци от РИОСВ-Варна от 15.96 т. на стойност 481.35 лева.

От съдържанието на фактура № ***** от 31.07.2018 г., издадена от „Поли Йорд“ ЕООД, се установява, че на община Варна е начислена общо сумата от 92131.98 лева с ДДС, представляваща дейности по договор за премахване на обекти за търговия-преместваеми обекти павилиони в ПИ идентификатор № 10135.1506.35 /л. 59 от делото на ВРС/. Същата е заплатена от страна на община Варна, с преводно нареждане от 20.12.2018 г.

В производството е представена покана с изх. номер от 22.01.2019 г., с която община Варна кани „Спекто“ ЕООД да заплати сумата от 1333.58 лева, представляваща разноски по премахване на модулен павилион за бижутерия, в изпълнение на предходно издадена заповед на кмета на районен „Одесос“ от 31.01.2018 г.

В първоинстанционното производство е назначена съдебно-техническа експертиза. От заключението по същата се установява, че павилионът не е бил преместваем обект, който да отговаря на чл. 2 от Наредба условията и реда за поставяне на преместваеми обекти по смисъла на чл. 56, ал. 1 ЗУТ, приета от Общински съвет - Варна с решение № 1270-10(26)/13.12.2013 г., изм. и доп. с решения на ОбС: № 1591 - 6(34)/21.07.2014 г., № 1988-9(39)/04.02.2015 г., доколкото в бетоновата настилка били изпълнени стоманени планки с мустаци, като за планките са заварени и стоманените колони. Експертът е посочил, че за павилиона няма строителни книжа, както и че същият е със застроена площ от 21 кв. м. Пояснил е, че процесният павилион бил част от сграда на един етаж с идентификатор № 10135.1506.35.2, изградена в поземления имот, както и че общата бетонова настилка, върху която е бил изграден е с височина от 10 см., която била армирана, тъй като същата е изпълнена върху обратен насип. Насипът с течение на времето се самоуплътнява и ако бетоновата настилка не била армирана, същата щяла се напука и пропадне. Уточнил е също, че не е ясно кой и на какво основание е изградил бетоновата основа. Вещото лице е изчислило, че стойностната сметка на СМР за събарянето на основата на обекта възлиза в общ размер на 614.79 лева с ДДС, като по цени съгласно договор с рег. № Д16000782ВН от 13.06.2016 г. с „Поли Йорд“ ЕООД възлиза на 1051.53 лева с ДДС.

В производството са събрани гласни доказателствени средства посредством разпит на свидетелите – Л.В.В., Н.К.С. и Бр.К.Н.

От свидетелските показания на свидетеля Л.В., се установява, че дружеството било наемател на обекта. Споделя, че павилионът бил направен с гипсокартон, стъкла към улицата, като вътре имало и тухлени стени, но покривът бил общ, с този на съседните обекти. Павилионите били готови когато „Спекто“ ЕООД започнал да ползва обекта. Сочил, че демонтирал павилиона, наел камион да извози отпадъка, като е предоставил снимки на изчистената част в община Варна.

От свидетелските показания на свидетеля - Н.К.С., която е ръководител отдел строителство и инвестиционна политика в община Варна, се установява, че обектите представлявали алуминиеви бараки с покриви. След посещение на място свидетелката е констатирала, че същите са премахнати и е почистена основата под тях. Споделя, че в поземления имот има денивелация, като в долната му част имало 6-7 стъпала, а в горната – 2 броя.

От изложеното от свидетеля - Бр.К.Н. заемащ длъжността Главен инспектор в Дирекция „Управление на сигурността и контрол на обществения ред, отдел контрол по търговската дейност и туризма“ в община Варна се установява, че преместваемите обекти били разположени съгласно схема, изработена от кметство „Одесос“. Свидетелят споделя, че е участвал в производството по премахването на тези преместваеми обекти, във връзка с инициатива за изграждане на площад около Юнашкия салон. Излага, че си спомня, че част от павилионите били премахнати от собствениците им, които обаче не били възстановили терена в преходния му вид.

Въз основа на горната фактическа установеност, настоящият състав на Варненски окръжен съд формира следните правни изводи:

Предявен е положителен установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца процесните суми, представляващи извършени разходи по премахване на преместваем обект, както и обезщетение за забава върху главницата за периода от 20.01.2019 г. до 4.12.2019 г. Правният интерес на ищеца

произтича от депозирането на заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение за парично задължение, издадената във връзка със защото Заповед № 13 от 7.01.2020 г., постановена по ч. гр. д. № 20903/2019 г. по описа на Районен съд – Варна, както и от подаденото възражение по чл. 414 ГПК от страна на длъжника.

За успешното провеждане на установителния иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК в тежест на ищеца е да докаже съществуването на вземането - пораждането на задължението, а ответникът следва да докаже наличието на правоизключващи и/или правопогасяващи исковата претенция обстоятелства.

Настоящият съдебен състав, съобрази, че редът за премахване на преместваеми обекти по смисъла на чл. 56, ал. 1 ЗУТ е уреден в чл. 57а ЗУТ, както и в Наредба за условията и реда за поставяне на преместваеми обекти по смисъла на чл. 56, ал. 1 ЗУТ на община Варна. Съгласно чл. 68, ал. 1 от Наредбата тези обекти се премахват със заповед на кмета на общината, който определя срок за доброволното им премахване от страна на собственика на обекта, като при неизпълнение се пристъпва към принудително премахване на обекта за сметка на неизпълнилия собственик, който на основание чл. 70, ал. 7 от Наредбата дължи, тяхното заплащане.

В производството е безспорно, че дружеството е било собственик на процесния павилион за бижутерия с площ 21.00 кв. м., по позиция № 84, разположен на ъгъла на ул. „Бачо Киро“ и ул. „Русе“, ситуиран поземлен имот с идентификатор № 10135.1506.35.2, който е общинска собственост. „Спекто“ ЕООД се е снабдило с разрешение за поставяне на обекта до 2015 г., като впоследствие по силата на Заповед № 38 от 31.01.2018 г. на кмета на Район „Одесос“ му е наредено в срок от четиринадесет дни да премахне обекта и да възстанови терена в първоначалния му вид. Не се оспорва, а и от съвкупността на събраните доказателства се установява, че дружеството в срока за доброволно изпълнение е премахнало конструкцията на обекта. Това е установено и в съдържанието на Констативен протокол от 28.02.2018 г. /л. 29 от делото на ВРС/, съставен след посещение на недвижимия имот на място.

Единственият спорен въпрос, пренесен и пред настоящата инстанция касае наличието на задължение за премахване и на бетонната основа, върху която е бил изграден павилионът, обуславящ и твърдяната дължимост на сторените разходи от страна на община Варна по заравняване на терена.

От заключението по съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира като обективно, компетентно дадено и неоспорено от страните, се установява, че търговският обект не може да бъде преместен в пространството, без да загуби своята индивидуализация, поради което не представлява преместваем обект.

В продължение на горното, по смисъла на §5, т. 80 от ДР на ЗУТ, премествам обект е този, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж.“ Ето защо, следва да се приеме, че процесният павилион съобразно начина на закрепването му, няма характеристиките на преместваем обект, доколкото след отделянето му от земята ще се наруши неговата субстанция и индивидуализация. Безспорно обаче в производството е обстоятелството, че съобразно дадените предписания павилионът е бил премахнат доброволно от страна на „Спекто“ ЕООД, поради което и предвид спорния за производството момент, свързан единствено с

бетоновата основа, чийто разходи по премахването се събират, съдът следва да формира изводи относно характера на същата.

От събрания в производството доказателствен материал, в частност от заключението по съдебно-техническата експертиза, както и от изложеното от експерта в о. с. з., се установява, че павилионите в процесния имот са били поставени върху изградена обща бетонова с височина от 10 см. Процесният павилион бил част от сграда на един етаж с идентификатор № 10135.1506.35.2, изградена в поземления имот, като бетоновата основа била армирана, доколкото била изпълнена върху терен с обратен насип, поради голямата денивелация на терена и за изравняване на нивото. В производството не са представени доказателства от кого, кога и на какво основание е изградена бетоновата основа. Затова и съобразно даденото заключение на вещото лице по съдебно-техническата експертиза, следва да се приеме, че бетоновата настилка е била трайно прикрепена към земята, от където и следва извода, че същата не може да се разглежда като преместваем обект.

На следващо място, от представения в производството АЧОС от 13.08.2013 г., е видно, че теренът, върху който са изградени павилионите, поставени върху разглежданата бетонова основа, е частна общинска собственост. Затова и на основание принципа на приращението по чл. 92 ЗС и при липсата на представени доказателства за това кой, кога и на какво основание я е изградил, следва да се приеме, че бетоновата основа в недвижимия имот е станала собственост на собственика на земята, а именно - община Варна. Ето защо, в тежест на „Спекто“ ЕООД не следва да се възлагат разходите по премахването на същата, които са в тежест на собственика на недвижимия имот и са свързани именно със стопанисването му, по повод на последващо взетото решение за благоустрояване на недвижимия имот.

С оглед на горното, главният иск за приемане за установено съществуването на вземане на община Варна за сумата от 1333.58 лева, представляваща извършени разходи по премахване на преместваем обект, се явява неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен. Предвид неоснователността на главния иск, неоснователен се явява и акцесорния такъв за приемане за установено в отношенията между страните, съществуването на сумата от 118.17 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 20.01.2019 г. до 4.12.2019 г.

Поради съвпадане на изводите на настоящата инстанция с тези на първоинстанционния съд, обжалваното решение се явява правилно и като такова следва да се потвърди.

По разноските:

С оглед изхода разноски за настоящото производство се дължат в полза на въззиваемия. Същият претендира заплащането на адвокатско възнаграждение от 402 лева. С оглед на горното, в полза на „Спекто“ ЕООД, следва да бъде присъди сумата в размер на 402 лева, представляваща съдебно-деловодни разноски за настоящото производство, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1403 от 20.10.2021 г., постановено по гр. д. № 10422/2020 г. по описа на Районен съд – Варна.

ОСЪЖДА община Варна с адрес: гр. Варна, бул. „Осми приморски полк № 43, представлявана от кмета Иван Портних да заплати на „Спекто“ ЕООД, ЕИК: 200951206, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Моряшка“ № 27, ет. 2, ап. 92, сумата от **402 лв. /четиристотин и два лева/**, представляваща сторени съдебно-деловодни разноски пред настоящата инстанция, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

Решението не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се обяви в регистъра по чл. 235, ал. 5 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____